

δὲ τὸ⁸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε, καὶ μὴ μόνον ἐν
 19 τῷ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς. τεκνία μου, οὓς πάλιν
 20 ὠδίνω, ἄχρισ οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἥθελον
 δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλάξαι τὴν φωνήν
 μου, ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν.
 21 Λέγετέ μοι, οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν
 22 νόμον οὐκ ἀκούετε; γέγραπται γάρ, ὅτι Ἀβραὰμ
 δύο υἱοὺς ἔσχεν· ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἓνα ἐκ
 23 τῆς ἐλευθέρας. ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ
 σάρκα γεγέννηται, ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς⁹
 24 ἐπαγγελίας. ἅτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα· αὗται γάρ
 εἰσιν αἱ¹⁰ δύο διαθήκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ,
 25 εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἣτις ἐστὶν Ἀγαρ. τὸ γὰρ¹¹
 Ἀγαρ¹² Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ
 δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ¹³ μετὰ τῶν
 26 τέκνων αὐτῆς. ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρα ἐστίν,
 27 ἣτις ἐστὶ μήτηρ πάντων¹⁴ ἡμῶν. γέγραπται γάρ,
 Εὐφράνθητι στείρα ἢ οὐ τίκτουσα· ῥῆξον καὶ βόη-
 σον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρή-
 28 μου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα. ἡμεῖς¹⁵
 δέ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαάκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν¹⁶.
 29 ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκε
 30 τὸν κατὰ Πνεῦμα, οὕτω καὶ νῦν. ἀλλὰ τί λέγει ἡ
 γραφή; Ἐκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς,
 οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ
 31 τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας. ἄρα¹⁷, ἀδελφοί, οὐκ ἐσμέν
 V. παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας. τῇ ἐλευθερίᾳ
 οὖν¹ ἡ² Χριστὸς ἡμᾶς³ ἠλευθέρωσε, στήκετε⁴,
 καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε.

⁸ *om.* τὸ ⁹ δι' ¹⁰ *om.* (ν) αἱ ¹¹ δὲ *text*, *not*
marg. ¹² *Marg. om.* Ἀγαρ ¹³ (· δουλεύει) γὰρ ¹⁴ *om.*
 πάντων ¹⁵ *Marg.* ὑμεῖς ¹⁶ *Marg.* ἐστὲ ¹⁷ διό
¹ *om.* οὖν ² *om.* ἡ ³ ἡμᾶς Χριστὸς ⁴ (· στήκετε) *add* οὖν

Ἴδε, ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐὰν περιτέμ- 2
νησθε, Χριστὸς ὑμᾶς οὐδὲν ὠφελήσει. μαρτύρομαι 3
δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιτεμνομένῳ, ὅτι ὀφει-
λέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι. κατηργήθητε 4
ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε· τῆς
χάριτος ἐξεπέσατε. ἡμεῖς γὰρ Πνεύματι ἐκ πίστεως 5
ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα. ἐν γὰρ Χριστῷ 6
Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία,
ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη. ἐτρέχετε κα- 7
λῶς· τίς ὑμᾶς ἀνέκοψε⁵ τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι;
ἡ πεισμονὴ οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς. μικρὰ ζύμη 8, 9
ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν 10
Κυρίῳ, ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσσων
ὑμᾶς βαστάσει τὸ κρίμα, ὅστις ἂν ᾖ. ἐγὼ δέ, ἀδελ- 11
φοί, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι; ἄρα
κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ. ὄφελον καὶ 12
ἀποκόψονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς.

Ὑμεῖς γὰρ ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· 13
μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί,
ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις. ὁ γὰρ 14
πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ πληροῦται⁶, ἐν τῷ, Ἀγα-
πήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν⁷. εἰ δὲ ἀλλήλους 15
δάκνετε καὶ κατεσθίετε, βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων
ἀναλωθῇτε.

Λέγω δέ, Πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν 16
σαρκὸς οὐ μὴ τελέσητε. ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ 17
κατὰ τοῦ Πνεύματος, τὸ δὲ Πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός·
ταῦτα δὲ⁸ ἀντίκειται ἀλλήλοις⁹, ἵνα μὴ ἂ ἂν θέλητε,
ταῦτα ποιῇτε. εἰ δὲ Πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστὲ ὑπὸ 18
νόμον. φανερά δέ ἐστι τὰ ἔργα τῆς σαρκός, ἅτινά 19
ἐστι μοιχεία,¹⁰ πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, εἰδω- 20

⁵ ἐνέκοψε⁶ πεπλήρωται⁷ σεαυτόν⁸ γὰρ⁹ ἀλλήλοις ἀντίκειται¹⁰ οἰμ. μοιχεία,

λολατρεία, φαρμακεία, ἔχθραι, ἔρεις¹¹, ζῆλοι, θυμοί,
 21 ἐριθείαι, διχοστασίαι, αἰρέσεις, φθόνοι, φόνοι,¹² μέ-
 θαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις· ἃ προλέγω ὑμῖν,
 22 καθὼς καὶ¹³ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες
 23 βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν. ὁ δὲ καρπὸς
 24 τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακρο-
 25 θυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης,
 26 ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι νόμος. οἱ
 δὲ τοῦ Χριστοῦ¹⁴ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς
 παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

25 Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν.
 26 μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλούμενοι,
 ἀλλήλοις φθονοῦντες.

VI. Ἀδελφοί, ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἐν τινι
 παραπτώματι, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν
 τοιοῦτον ἐν πνεύματι πραότητος, σκοπῶν σεαυτὸν μὴ
 2 καὶ σὺν πειρασθῆς. ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε,
 καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.
 3 εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναί τι, μηδὲν ὧν, ἑαυτὸν φρεν-
 4 απατᾷ¹. τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος,
 καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει, καὶ
 5 οὐκ εἰς τὸν ἕτερον. ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον
 βαστάσει.

6 Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ
 7 κατηχούντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. μὴ πλανᾶσθε, Θεὸς
 οὐ μνηστειρίζεται· ὁ γὰρ ἐὰν σπείρῃ ἄνθρωπος,
 8 τοῦτο καὶ θερίσει. ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα
 ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν· ὁ δὲ σπείρων
 εἰς τὸ Πνεῦμα, ἐκ τοῦ Πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώ-
 9 νιον. τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐκκακῶμεν². καιρῷ
 10 γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν, μὴ ἐκλυόμενοι. ἄρα οὖν ὥς

¹¹ ἔρις¹² om. φόνοι,¹³ om. καὶ¹⁴ add Ἰησοῦ¹ φρεναπατᾷ ἑαυτόν² ἐγκακῶμεν